בית המשפט המחוזי בחיפה

_ במרץ 2025

ת"צ 69656-11-24 וורגפט נ' טיב וטעים 2013 הסעדה בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט שמואל מנדלבום

<u>המבקש</u>: עמית וורגפט, ת"ז 316397231
ע"י ב"כ עו"ד אברהם בנימין ו/או אח'

- נגד -

<u>המשיבות</u>: 1. טיב וטעים 2013 הסעדה בע"מ, ח"פ 514919091
ע"י ב"כ עו"ד רוית קורן-פרי ו/או אח'
2. ניקול גולדשטיין (מסעדת פותח את ידיך), ע"מ 069213668
3. קייטרינג מנחת השבת, שותפות מס' 558510491
השותפים:
מאיר שקל, ת"ז 052230885
שמעון סבח, ת"ז 058318734
ע"י ב"כ עו"ד מיטל ויצמן ואח'

<u>החלטה</u>

1. המבקש שלפניי הגיש כנגד שלוש המשיבות בקשה לאישור התביעה שהוגשה על ידו כתובענה ייצוגית (להלן: "**בקשת האישור**"). על פי הנטען בבקשה, המשיבות, שהינן עסקים המוכרים מזון מוכן ללקוחותיהם, אינן מפחיתות את משקל האריזות של דברי המאכל הנמכרים על ידם (קופסת פלסטיק או חמגשית), טרם שקילת המוצרים וחיוב לקוחותיהם ונטען כי "...**באופן זה נמכרת למעשה לצרכן האריזה במחיר היקר בו נמכר המוצר עצמו, כל זאת בניגוד לדין, ולהנחיות ולהלכות בעניין**".

3. ביום 22.1.25 הוגשה מטעם המשיבה 1 – טיב וטעם הסעדה בע"מ, בקשה לסילוק בקשת האישור על הסף, ולחלופין בקשה להורות על פיצול בקשת האישור, כך שהיא תידון כנגד כל משיבה בהליך נפרד.

4. בבקשה נטען כי למעט הטענה שלפיה המשיבות מציעות למכירה מזון מוכן, מבלי להפחית את משקל האריזה, אין כל קשר או מכנה משותף בין המשיבות, ועסקינן באיחוד מלאכותי וחסר תום לב שכל מטרתו היא לחסוך את תשלום האגרה הנדרשת בגין הגשת בקשת אישור נפרדת כנגד כל אחת מהמשיבות.

5. בגוף הבקשה נטען כי קיים שוני עובדתי ומשפטי טבוע בין המשיבות העולה כבר מבקשת האישור ונספחיה, וכי עסקינן בבתי עסק המצויים בערים שונות, ומוכרים מוצרי מזון

שונים, במחירים שונים ובהיקפים שונים, כך שאין עסקינן גם בחברי קבוצה זהים או דומים.

6. כן נטען כי בפסיקת הערכאות הדיוניות נקבע לא אחת כי במקרים בהם צורפו משיבים שונים לבקשת אישור אחת וההליך מצריך בירור עובדתי נפרד, יופרד הדיון בבקשות האישור משיקולי יעילות דיונית, זאת גם במקרים בהם מדובר בשאלה משפטית זהה. בענין זה הופניתי לפסיקה שבה הורה בית המשפט על מחיקת חלק מהמשיבות כנגדן הוגשה בקשת אישור מאוחדת והותרת הדיון בבקשה רק כנגד משיבה אחת, תוך חיוב בהוצאות. באותה פסיקה נקבע בין היתר כי העובדה שמדובר בשאלה משפטית זהה אין בה לבדה כדי להצדיק את צירוף המשיבות באותם מקרים לבקשת אישור אחת.

7. כן נטען בבקשה כי הסוגיה המשפטית שבבסיס בקשת האישור אינה "חדשנית" או "תקדימית" באופן שעשוי לעורר חשש לקביעות סותרות של בתי המשפט והופניתי למספר הליכים נוספים שבהן נדונה שאלת קיזוז משקל אריזות המוצרים ממחיר המוצרים לתשלום, כשחלקן הינם הליכים המתנהלים על ידי ב"כ המבקש, ובחלקם המבקש עצמו הינו התובע הייצוגי.

8. לאור כל האמור נטען כי אין מקום להורות על איחוד הדיון, במיוחד שהמטרה היחידה של האיחוד הוא רצון לחסוך בתשלום אגרה.

9. בנוסף נטען כי יש למחוק את בקשת האישור על הסף מחמת שימוש לרעה בהליכי בית-המשפט, ונטען כי המבקש עושה שימוש ציני ופסול בכלי רב העוצמה של בקשה לאישור תובענה כייצוגית, וכי המבקש הגיש אך בשנים האחרונות עשרות הליכים לבתי המשפט השונים, כאשר ארבע בקשות לאישור תובענה ייצוגית הוגשו על ידו בשבועיים האחרונים (ההליכים פורטו בבקשה). לאור האמור נטען גם כי לא התקיימו התנאים הקבועים בסעיפים 8(א)(3)-(4) **לחוק תובענות ייצוגיות** תשפ"ו- 2006 (להלן –"**החוק**").

10. ביום 3.3.25 הוגשה בקשה לסילוק בקשת האישור על הסף מטעם המשיבה 3 קייטרינג מנחת השבת, אשר הצטרפה לכל טיעוני המשיבה 1, ובנוסף טענה כי היא בית עסק קטן ביותר שכל פעילותו במכירת מזון לפי משקל אלא רק בימי שישי ובערבי חג, ופעילות זו מהווה לכל היותר 20% מהיקף הפעילות של המשיבה 3.
עוד נטען כי המשיבה 3 הוקמה רק בחודש דצמבר 2022, וכל רווחיה מאז מועד ההקמה אינם מסתכמים בסכום של 2,500,000 ₪ או אף קרוב לכך, ובהתאם לא היה מקום מלכתחילה להגיש את בקשת האישור לבית-המשפט המחוזי, וצורפה שומת מס לשנת 2023

המתייחסת לשקל מאיר שהינו מהשותפים במשיבה 3, ולפיה סה"כ הכנסתו החייבת במס לשנת 2023 עמדה על סך 425,677 ₪.

11. ביום 9.2.25 הוגשה תגובת המבקשת לבקשת המשיבה 1, שבה נטען כי יש לדחות את הבקשה תוך חיוב בהוצאות בהיותה מנוגדת **לתקנות תובענות ייצוגיות** תש"ע-2010 (להלן: "**תקנות התובענות הייצוגיות**"), **לתקנות סדר הדין האזרחי** התשע"ט-2018 (להלן: "**תקנות סדר הדין האזרחי**") ולפסיקת בית-המשפט העליון.

12. תחילה נטען כי הכלי הדיוני של סילוק תביעה ייצוגית על הסף שמור למקרים קיצוניים שבהם ניכר על פני הדברים שאין מקום להתיר את ניהול התובענה כייצוגית, והמקרה שלפנינו איננו אחד מהם.

13. כמו כן נטען, כי **תקנות התובענות הייצוגיות** מחילות על הליכי התובענה הייצוגית את תקנה 26 **לתקנות סדר הדין האזרחי**, הקובעת כי <u>מותר</u> לצרף מספר נתבעים בתובענה אחת "**ובלבד שהתובענה מעוררת שאלה עובדתית או משפטית משותפת על בעלי הדין**", וכן נטען כי אין ממש בטענות המשיבה1 בדבר תשלום אגרה בחסר ע"י המבקש.

14. בנוסף נטען כי ב-עע"מ 852/23 **סוזנה ניראל סודמי נ' המועצה הדתית אשקלון** (5.2.24) (להלן: "**עניין סודמי**"), נקבעה הלכה מחייבת ולפיה גם התובע הייצוגי רשאי להגיש בקשת אישור תובענה ייצוגית כנגד מספר משיבות, ובלבד שביסוד התובענה עומדת שאלה עובדתית או משפטית משותפת, ואף הודגש כי במקרים מתאימים רצוי לפעול בדרך זו.

15. בעניין הטענה בדבר היות המבקש "שחקן חוזר ומיומן" בנושא תובענות ייצוגיות בכלל ובתובענה בעילה הנוכחית בפרט, נטען כי דווקא עובדה זו מצביעה על תום ליבו של המבקש, אשר לא כרך יחדיו את כל התביעות שהוגשו על ידו בעת האחרונה באותו נושא שבה דנה התובענה לפני, ולעמדתו הדבר מוכיח כי דווקא במקרה שלפנינו הצטברו נסיבות המצדיקות את צירוף המשיבות לאותה תובענה.

16. עוד נטען כי בשים לב לגובה האגרה בגין תובענה ייצוגית בסך של 18,615 ₪, קבלת פרשנות המשיבה תגרום לתוצאה הרסנית של חסימת הגשת תובענות ייצוגיות מוצדקות רק בשל גובה האגרה הכרוך בהגשת כל תובענה בנפרד.

כן צוין כי כדרך שבשגרה בית-המשפט עצמו ממליץ על איחוד הדיון בתובענות שונות להליך אחד משיקולי יעילות דיונית ומניעת בזבוז משאבים שיפוטיים יקרים, וכן חיזוק אפקט ההרתעה של ההליך הייצוגי.

17. בנוסף טענו ב"כ המבקש כי יש לאבחן את הפסיקה אליה הפנו ב"כ המשיבה 1 בבקשתם ולטענתם באותם פסקי דין או החלטות נדונו מקרים בהם כנגד כל אחד מהמשיבים שצורפו, תוארה מסכת עובדתית שונה, ואילו בעניינו, כעולה מבקשת האישור, מדובר במסכת עובדתית ומשפטית זהה לחלוטין. כן נטען כי כל מטרת בקשת הפיצול היא להסיט את הדיון מהשאלות המהותיות לעבר הטלת טענות סרק כנגד המבקש, וכן בכדי להכביד על המבקש ובאי כוחו באמצעות הטלת נטל בלתי סביר של ניהול שלושה הליכים מקבילים. לאור כלל הטיעונים, התבקש לדחות את הבקשה תוך חיוב המשיבה בהוצאות, ללא כל קשר לתוצאות ההליך.

18. באשר לבקשת המשיבה 3, שעניינה הסמכות העניינית, נטען כי הבקשה עומדת בניגוד להלכת בית-המשפט העליון לפיה כאשר מתקיימים התנאים לצירופם של נתבעים לכתב תביעה אחד, הסמכות העניינית תיקבע עפ"י שווים המצרפי של כלל נושאי התביעה, ואין לבחון את הסמכות ביחס לכל נתבע בנפרד.

19. בנוסף נטען כי גם אם הייתה מתקבלת טענת המשיב 3 לפיה היקף עסקיה אינו מצדיק דיון בבית-המשפט המחוזי, עדיין אין מקום להעברת התביעה לבית-משפט השלום, זאת לאור ההלכה הפסוקה לפיה הסמכות העניינית נקבעת במועד הגשת התביעה, ואין להעביר תביעה שהחלה להידון בבית המשפט המחוזי, לערכאה נמוכה יותר, גם אם בהמשך הדרך מתברר שסכום התביעה נמוך מסף הסמכות של הערכאה הדיונית.

20. כן נטען כי ההלכה לפיה הסמכות העניינית נקבעת בהתאם לשווי המצרפי של התובענות, מקבלת משנה תוקף בעניינו, שבו קיימים טעמים מהותיים התומכים בצירוף כלל המשיבות לתובענה אחת, ולאור כל האמור, ובשים לב להלכה המחייבת הנטענת, התבקש לחייב את המשיבה 3 בהוצאות משפט ללא קשר לתוצאות ההליך.

<u>דיון והכרעה</u>

21. לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים, אני סבור כי דין הבקשה לסילוק בקשת האישור על הסף ולחילופין פיצול הדיון וחיוב המבקש להגיש בקשת אישור כנגד כל אחת מהמשיבות בנפרד, להידחות.

22. כפי שנקבע באופן ברור "**בעניין סודמי**" "**אין מניעה בדין, שבקשה לאישור תובענה כייצוגית תוגש נגד מספר משיבות שונות, ובלבד שביסוד התובענה עומדת שאלה עובדתית או משפטית משותפת**".

23. קביעה זו נסמכת על הוראת תקנה 26 **לתקנות סדר הדין האזרחי** הקובעת כי "**מותר לצרף בכתב תביעה אחד, כתובע או כנתבע, כל אדם הדרוש לצורך הכרעה ביעילות ובשלמות בתובענה, ובלבד שהתובענה מעוררת שאלה עובדתית או משפטית משותפת לכל בעלי הדין**", ותקנה זו חלה גם על ההליך הייצוגי מכח הוראות תקנה 19 (א) **לתקנות התובענות הייצוגיות** המחילה על הליך התובענה הייצוגית את **תקנות סדר הדין האזרחי** "**בשינויים המחויבים, והכל אם אין בחוק או בתקנות אלה הוראה אחרת לעניין הנדון**".

24. במקרה שלפנינו אף המשיבות אינן חולקות על קיומה של שאלה עובדתית ומשפטית דומה, ולמעשה זהה העומדת בבסיס בקשת האישור, ושעניינה מנהגן הנטען של כלל המשיבות שלא להפחית את משקל האריזה (קופסת פלסטיק או חמגשית) שבה נמכרים מוצרי מאכל לצרכנים שרכשו אותם מהמשיבות מהמשקל הכולל של דבר המאכל שנרכש, באופן הגורם לכך שהצרכן מחויב עבור האריזה באותו מחיר של דבר המאכל שנרכש על ידו.

25. בהקשר זה יצוין כי על פניו נראה גם כי קיים דמיון רב בנסיבות העובדתיות הנוגעות לרכישות אותן ביצע המבקש אצל כל אחת מהמשיבות. אפנה בעניין זה בין היתר לסעיפים 16-18 לבקשת האישור הכוללים גם צילומים של האריזות שבהן נרכשו דברי המאכל מהמשיבות ונראה לכאורה מהצילומים כי האריזות (קופסאות פלסטיק) של כל המשיבות דומות מאד.

26. אמנם צודקת המשיבה 1 בטענתה שלפיה קיומה של שאלה משפטית או עובדתית דומה אינה חזות הכל ולא די בה בלבד כדי להצדיק צירוף מספר משיבים לבקשת אישור אחת, ועל בית המשפט לבחון גם שיקולי יעילות של ההליך המאוחד. בהקשר זה אפנה ל-ת"צ (חיפה) 43638-03-22 **סנדיה פיין נ' מאפיית אריאל בע"מ**, פסקה 7 (24.8.22), שם צוין (כב' השופט א. בולוס) כי "**הצירוף אפשרי כל עוד קיימת שאלה עובדתית או משפטית משותפת ובתנאי כי הדבר דרוש לשם הכרעה בשלמות אולם גם ביעילות. מכאן, גם בקיומן של שאלות משפטיות או עובדתיות משותפות עדיין נתון לביהמ"ש שיקול דעת להורות על מחיקת חלק מהנתבעים או על פיצול ההליך באם השתכנע כי ניהול ההליך כפי שהוגש אינו יעיל. סמכות זו של ביהמ"ש גם נגזרת מעקרונות היסוד שקיבלו ביטוי בתקנה 2 לתקנות סד"א לפיה מחובת ביהמ"ש להכריע בסכסוך שהובא לפניו תוך זמן סביר וביעילות (ראו גם תקנה 5 לתקנות סד"א)**" (דגש שלי ש.מ.).

27. עם זאת, בצד שיקולי יעילות הדיון, יש ליתן משקל גם לשיקולים מהותיים נוספים התומכים בקיומו של הליך מאוחד כנגד מספר משיבים. בעניין זה אפנה להחלטתו של כב' השופט כבוב מיום 8.3.23 "**בעניין סודמי**", שבמסגרתה ניתנה התייחסותו המפורטת

ל"**תובענות משוכפלות**" (**Copy Class Actions**) שהינן "**תובענות המוגשות על ידי עורכי דין (ולעיתים תובעים מייצגים) זהים תחת אותו הנושא ובגין עילות דומות נגד נתבעים שונים**" (שם, פסקה 19), וצוין כי "**במקרים אלו דומה כי קיימים תמריצים חזקים לאיחוד הדיון – וחשיבותם נתמכת בהוראות הדין הסטטוטוריות בדמות חובת רישום התובענה הייצוגית בפנקס התובענות הייצוגיות, ויידוע בית המשפט על קיומן של תובענות תלויות ועומדות בעניינים דומים**" (**שם**, פסקה 20).

28. בהקשר לשיקולים התומכים בדיון מאוחד בתביעות משוכפלות צויין, בין היתר, כי "**... מעבר לחשש הברור מפני כך שדיון מפוצל בתובענות דומות רבות יוביל להכרעות סותרות של בתי המשפט; כמו גם חוסר היעילות הכרוכה בניהול התדיינויות מקבילות (הן מבחינת הקצאת משאבים של המערכת הציבורית, בהתייחס למדרג חשיבותן היחסית של התובענות השונות: הן מבחינת השקעת משאבים של הצדדים עצמם) – אי קיומן של אמות מידה ברורות לקביעת מתווה הדיון בהן, עלול לעודד התנהלות אסטרטגית של תובעים ייצוגיים. התנהלות זו פוגמת במערך התמריצים היעילים עבור בעלי הדין, והיא עלולה לכונן תמריצים שליליים אשר יש בהם כדי לפגוע ביעילותו ותכליתו של מוסד התובענה הייצוגית...**" (**שם**, פסקה 23).

29. להשלמת התמונה אציין כי כב' השופט כבוב התייחס גם לקשיים הדיוניים הכרוכים בניהולם של הליכי בקשה לאישור תובענה ייצוגית כנגד מספר משיבים והוא העלה מספר פתרונות אפשריים ובכלל זה, הצעה ל"**... פיצול הדיון לשני שלבים – כך שבשלב הראשון, תוכרענה במאוחד השאלות המשפטיות הכלליות, המשותפות לבקשות האישור השונות: ובשלב השני, באם בית המשפט ידחה את טענותיהן המשפטיות של המשיבות, יכריע בית המשפט בנפרד בשאלות העובדתיות הפרטניות ביחס לכל משיבה, לרבות ביחס לסוגיית הנזק...**" (שם, פסקה 29).

30. עוד אציין, כי ככלל שאלת איחודן או פיצולן של בקשות אישור כנגד מספר משיבים הכרוכות בשאלה משפטית או עובדתית דומה, נדונה במסגרת סעיף 7 **לחוק תובענות ייצוגיות**, שלגביו ציין כב' השופט כבוב, כי בעת דיון במסגרתו "**... נדרש בית המשפט ליתן דעתו ולשקול את טובת הקבוצה, יעילות הדיון ושיקולי מדיניות נוספים כגון הכוונת התנהגותם של צדדים להליך ייצוגי...**" (שם, פסקה 22), ולעמדתי אותם שיקולים צריכים לשמש את בית המשפט גם בדיון בבקשה שלפנינו.

31. יישום כל העקרונות לעיל על המקרה שלפנינו, מצביע לעמדתי על כך, שאין הצדקה לקבלת בקשת המשיבות להורות על פיצול הדיון, כאמור לעיל, נקודת המוצא המשפטית היא שאין

מניעה למבקש להפנות בקשת אישור אחת כנגד מספר משיבים ובלבד שעלה בידו להצביע על שאלות משפטיות ועובדתיות דומות, שבירורן נדרש במסגרת אותה בקשת אישור

32. כאמור לעיל, בבקשת האישור צויינה שאלה משפטית זהה, ואף הרקע העובדתי ביחס לכל אחת מהמשיבות נראה על פניו דומה. זאת ועוד, גם המשיבה 1 למעט טיעונים כלליים בדבר שוני וצורך בבירור עובדתי נפרד, לא הצביעה בפועל בבקשתה על שוני מהותי בתשתית העובדתית ו/או המשפטית כנגד כל אחת מהמשיבות שיש בו כדי לחייב ניהול הליך נפרד כנגדן.
בהקשר זה אציין כי לעמדתי, מיקום גאוגרפי שונה או מכירת מוצרי מזון שונים, כל אלו אין בהם, כדי לערער את הדמיון בשאלה המשפטית המהותית העומדות בבסיס בקשת האישור של אי ניכוי משקל האריזות בעת חישוב המחיר הכולל, או כדי להצביע על צורך בהליך בירור עובדתי שונה מהותית ביחס לכל אחת מהמשיבות, שיש בו כדי לבטל את היתרונות הגלומים בקיומו של הליך מאוחד.

33. יותר מכך, גם אילו היו המשיבה 1 הייתה מצביעה בבקשתה על נתונים עובדתיים שיחייבו בירור נפרד, עדיין אינני משוכנע כי לא היה ניתן לתת מענה לצורך באותו בירור עובדתי נפרד, באמצעות מנגנון פיצול הדיון שהוצע כאמור ע"י כב' השופט כבוב במקרה דומה, דהיינו תחילה תידון במאוחד השאלה המשפטית העקרונית הנוגעת למעשה המשותף הזהה הנטען של כלל המשיבות, של אי הפחתת משקל האריזה בעת מכירת צרכי המאכל, ולאחר מכן, ככל שתתקבלנה טענותיו העקרוניות של המבקש, תינתן לכל משיבה האפשרות להעלות טיעונים עובדתיים ספציפיים הנוגעים לעניינה ושיש בהן, לעמדתה, כדי להשפיע על תוצאתו של ההליך הייצוגי המתנהל כנגדה.

34. בהיעדר שיקולי יעילות דיונית ממשיים שיש בהם כדי לפסול את המשך הדיון המאוחד כנגד כלל המשיבות, ובשים לב למכלול השיקולים שצויינו לעיל והתומכים באיחוד דיון, במידת האפשר, בתביעות כגון זו שבפנינו הנחזית כ"תביעה משוכפלת" (ובכלל זה מניעת הכרעות סותרות, הכוונת התנהגות עתידית ועוד), ולאור קביעתו העקרונית של בית המשפט בעניין "סודמי", צירוף כל האמור מצדיק את דחיית הבקשה לפיצול התובענה ואין בעובדה שבכך חוסך המבקש תשלום אגרה נפרדת בגין כל הליך, כדי להטות את הכף לקבלת הבקשה.

35. מבחינת למעלה מהנדרש אציין, כי ככלל כל תיק ונסיבותיו, ובהתאם אין בפסיקה אליה הפנתה המשיבה 1 שבה נדחו בקשות לניהול הליך בקשת אישור כנגד מספר משיבים, כדי לשמש אסמכתא לענייננו. כך ורק לשם הדוגמא אפנה להחלטה שניתנה לאחרונה ממש

בת"צ (ת"א) 25102-12-24 **יאיר הבלין ואח' נ' שופרסל בע"מ ואח'** (20.2.2025), שם סירב בית המשפט לאשר ניהולה של בקשת אישור תובענה ייצוגית כנגד מספר משיבות שהינן רשתות שיווק שעניינה שקדי מרק שנרכשו ע"י המבקשים אצל אותן משיבות, שמותגו ושווקו כעשויים ממרכיבים טבעיים ונטען להטעיה צרכנית, הטעיה לפי חוק החוזים ועוד.

36. בהנמקתו ציין בית המשפט (כב' השופטת רחל ערקובי), בין היתר, כי קיים שוני מהותי בין התביעות ולכל תביעה כנגד מי מהמשיבות, ישנה מסכת עובדתית נפרדת שלא ניתן לבררן במאוחד. כך לדוגמא צויין כי לכל אחת מרשתות השיווק – המשיבות, התקשרות נפרדת עם היצרן של אותם שקדי מרק, שנדרש יהיה לבררה בנפרד מהמשיבות האחרות ולכך גם השלכה על חלוקת האחריות, ככל שתתקבלנה טענות המבקשים.

39. כאמור לעיל, בעניינו, פני הדברים שונים מהותית ועיון בבקשת האישור ובבקשת המשיבה 1 אליה הצטרפה המשיבה 3 אינו מעלה כי קיים שוני מהותי בין התשתית העובדתית הנדרשת לצורך בירור בקשת האישור כנגד כל אחת מהמשיבות, ודי בכך כדי לאבחן את ההחלטה "**בענין הבלין**" מענייננו וטיעונים דומים פורטו בתגובת המבקש ביחס לפסיקה נוספת אליה הפנתה המשיבה 1.

40. סיכומו של דבר, לאור כל האמור לעיל אני דוחה את הבקשה למחיקת בקשת האישור על הסף וכן את הבקשה החלופית לפיצול הדיון ביחס לשלוש המשיבות ואני מחייב את המשיבה 1 אשר היא שהגישה את הבקשה המפורטת, לשאת בהוצאות המבקש בגין הבקשה, בסך של 2,500 ₪.

41. בנוסף ולאור החלטתי, אני מאפשר למשיבה 3 להודיע עד ליום 23.3.2025, האם היא עומדת על בקשתה לפיצול הדיון בעניינה והעברת בקשת האישור כנגדה לבית משפט השלום.
ככל שמשיבה 3 עומדת על בקשתה, אני מאפשר לה זכות תשובה לנטען בתגובת המבקש, ביחס לשאלת הסמכות הענינית שתוגש עד לאותו מועד (23.3.25) בהיקף שלא יעלה על 2 עמודים.
ככל שהמשיבה 3 תודיע כי היא אינה עומדת על בקשתה, אורה על מחיקת הבקשה בעניין הסמכות המקומית ללא צו להוצאות, זאת בשים לב למכלול הנסיבות ובכלל זה העובדה שאילו הייתה מוגשת בקשת האישור כנגד המשיבה 3 בנפרד, הסמכות הענינית לדיון בבקשה הייתה בסבירות גבוהה של בית משפט השלום.

42. על מנת למנוע צורך בהגשת בקשות נוספות להארכת מועד להגשת תשובת המשיבות לבקשת האישור לגופה, ולאור הבקשה לסילוק בקשת האישור על הסף שהוכרעה על ידי רק עתה, ומבלי לגרוע מהאמור בסעיף 41 לעיל, **אני מורה כי שלוש המשיבות תהיינה**

_ במרץ 2025

ת"צ 69656-11-24 וורגפט נ' טיב וטעים 2013 הסעדה בע"מ ואח'

רשאיות להגיש תשובותיהן לבקשת האישור עד ליום 1.5.25 וזכות תגובה למבקש לתשובת המשיבות עד ליום 1.6.25, והדיון בבקשה נקבע ליום 1.7.25 בשעה 11:00.

ניתנה היום, ט"ז אדר תשפ"ה, 16 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.

שמואל מנדלבום, שופט